

Előfizetési árak:
 Egész évre 10. — kr.
 Félévre 5. —
 Negyedévre 2.50 —
 Egy hónap 1. —
 Egyes szám 4 kr.
 Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
 Főpiac, a város-
 házzal szemben.
Hirdetések:
 Egy hasábon petít
 soronként 5 kr-ával
 számítottak.

A sajtó és a közönség.

Budapest, július 12.

(—cz.) A hírlapírásnak egy tör-
 vénye van: mindig igazat írni.

De mi az igazság? E felett
 már egy világ vitakozott és biz-
 tos megállapodásra nem jutott,
 annál kevésbé igazodhatik el e
 kérdésben az újságíró, mert tőle
 azt várják, hogy az igazságot ne
 egyformán alkalmazza az embe-
 reknél.

Vagyis a hírlapíró igazságnak
 tartja, ha a mások vagyónán élő
 közkereseti szövetkezeteket lelep-
 lezi és üzelmekről a leplet lerántja.
 Igazságosnak tartja, ha a köztiszt-
 viselő hibáit feltárja, az azonban
 igazságtalanság azok szemében,
 kik szintén ugyanazon hibában
 leledzenek. A sajtó igazságosnak
 tartja, ha a társadalom sötét bü-
 neit megvetés és megutálás végett
 felsorolja, de ez nem tetszik azok-
 nak, kik részesei ezen bűnnek.
 Egyszóval az igazság mérlege
 mindig magunk felé hajlik, de azt
 nem bánjuk, ha embertársaink a
 porban fetrengenek leverve, meg-
 gyalázva.

Ha nincs szenzáczió a lapban
 azt nem érdemes olvasni — mondja
 a vidék olvasó közönségének nagy
 része. Egy pikáns részlet a füg-
 gönyök mögül, egy kis drámai
 rész a házas életben s több efféle
 kaviárt még a komoly férfiak is
 mosolyogva emésztnek meg. Ka-
 czagnak a más esetén, de ha róluk

lenne valami ilyes dolog írva,
 ami éppen nem volna nehéz dolog,
 ha azt a hírlapíró akarná — lenne
 panasz, lótas, futás, fenyegetés.
 Vagyis az az igazság, hogy a más
 büne vastag betűkkel van a lap-
 ban megírva, de a mienket fedje
 be a feledés saisi fátyola.

A vidéken a közügyek mun-
 kásainak működését, munkáját
 nem szabad a sajtónak kritizálni,
 pedig erre a legtöbb helyen szük-
 ség van. Vajha ellenőriztek volna
 sok embert. — Akkor nem jutott
 volna a bűn lejtőjére s a tör-
 vényszékek nem ítélnének az
 aradi panamáknak s nem jutná-
 nak gyalázatra, koldusbotra a
 családok ezrei.

A kötelességét betöltő és hiva-
 talát pontosan betöltő embernek
 nincs oka félni a sajtótól. Ettől
 csak azok rettegnek, kiknek sze-
 mei nem szeretik a világosságot.
 S ha mégis talán a sajtó valaha
 és valamikor igazságtalanul bírálta
 el cselekedeteiket vagy pedig fél-
 remagyarázta legnemesebb inten-
 zióikat, ne az összes sajtóra
 nehezteljenek, hanem bánjanak el
 érdemök szerint azon emberekkel,
 kik kellő alap nélkül vádolnak és
 lelkiismeretlen könnyelműséggel
 ítélnének olyan emberek tettei
 felett, kiknek saruszijait sem érde-
 mesek meguldani.

A tisztességes sajtó ítéletétől
 ne féljen senki. Az nem öl, csak
 javít. Az nem szereti a földporá-
 ban az embert, hanem örvend, ha

az őt megillető piédesztálon látja.
 Az nem az ő hibája, ha sok em-
 ber lent érzi magát jól és nem
 abban a tiszta atmoszférában, mely-
 ben az igaz jellem izmossá és
 erőssé lesz. Aki pedig önmaga
 keresi a port, az megérdemli, hogy
 a nyilvánosság organuma verje
 ki azt ruhájából.

Mert mi újságírók abban a
 véleményben vagyunk, hogy a
 közpályán mozgó ember műkö-
 dése nyilvános elbírálás alá tar-
 tozik. Eppen azért van a sajtó,
 hogy legjobb belátása szerint —
 de mindig igazságosan bírálja el
 azok tetteit, kikre egy ország,
 a közügyek bizalommal tekinte-
 nek. Ha nem cselekszi ezt és pusztán
 gyermekes híreket regisztrál,
 szenzácziós ujdonságokat ad be
 olvasóinak, anélkül, hogy azon
 város vagy kör érdekeit védel-
 mezné, melynek előfizetői tartják
 fenn életét, nem teljesíti a sajtó
 hivatását. Gyöngöldalunk, hogy a
 dicséretet szeretjük. Mig dicsér a
 sajtó, addig szeretettel simogatjuk,
 de ha ellenünk fordul — mert
 hisz tökéletesek nem vagyunk —
 akkor jaj a sajtónak, az újságíró-
 nak és hall az ember olyan kriti-
 kákat, melyek felett csak azért
 nem boszankodik, mert az emberi
 gyöngeségek nem érdemesek arra,
 hogy velük komolyabban fog-
 lalkozzék.

Hanem azután ha valaki csá-
 vába kerül, — mert hát a szeren-
 cesétlenség megesik minden em-

TÁRCZA.

Devojra.

— Elbeszélés. —

Irta: Jablonczay Kálmán.

Czucker Nathánnak igen jó menetelű
 pálinka mérése volt Vámos község fő
 utcáján. Hűvös árnyékos fákkal bebori-
 tott zsindeyes házikójában örökös tanyát
 ütött a meglegedés, a boldogság, a régi
 szorgalom által megalkotott anyagi jó-
 lélet megkoronázta a családi egyetértés és
 egyetlen nagy vidéken páratlan szépségű
 leánya Devojra.

Devojra tizenhat tavaszt számlált
 még élet éveinek számaiban, kifejtett, fe-
 kete szemű, holló fürtű bájos leányka
 volt, vakító hó fehér nyaka, mint egy
 alabastrom ragyogott a bámuló szemei
 elé. Édes csábító mosolya igézetet dobott
 a körül rajongó fiatalság közzé, kiknek
 szívet, nyugalmit öntédatlanul is elra-
 bolta.

Három vármegye — vegyes — ke-
 resztény és zsidó ifjusága kereste azt a
 rokonszenves tekintetet, melyet azok a
 delejes szemek kilöveltek. De senki azt
 fel találni nem tudta.

Devojra — mindenkire egyformán
 — kedvesen alkalmazkodott minden imá-
 dója számára volt egy lekötelező mosolya,
 egy elősmerü kézzsoritása, de egyéb-
 semmi — senkit meg nem különböz-
 tetett, — senkinek reményre jogot nem
 adott.

A vigyázó szülők, kik egyetlen leá-
 nyuk magaviseletét figyelemmel kísérték,
 soha sem tapasztaltak olyan lépést, mely
 Devojrának egyhangú kedélyességét meg-
 zavarta volna.

Egy szép juniusi verőfényes reggelen
 egy lovas állott meg a pálinkás bolt előtt.
 Könnyedén leugrott a tajtékzó paripáról,
 — kantárszárát hanyagul visszadobta a
 hosszú nyakra — szabadon hagyva a
 lombos fák alatt — a nemes ló mint egy
 czövek állott meg, várva eltávozott gaz-
 dajára.

Az ifju, kinek neve Halápi György,
 a szomszéd nagyobb birtoknak bérlője,
 belépett a boltba.

A mérő asztal mögött egy maga-
 sabb emelvényen, kicsiny fa széken ült
 Devojra, apró kezeiben kézi munkával.

György, a megkapó tündéres lát-
 ványtól elbájolva, üdvözlés nélkül állott
 meg a helyiség küszöbén.

Devojra reggeli pongyolájában, üde
 piros arczával oly szép volt, hogy a so-

kat próbált Halápi Györgyöt megdöb-
 bentette.

Végre — jó reggelt-tel üdvözölte a
 leányt.

Devojra édes mosolylyal viszenozta
 a köszöntést és mint egy fürgé evet ug-
 rott fel helyéről, s az ifju szolgálatára
 állva.

Györgynek egy árva szó nem tu-
 dott ki jönni az ajkán, csak a szemei
 tapadtak oda arra a bájos észrabló alakra,
 mely mint egy isteni lény tűnt fel lel-
 külete előtt.

Devojra várta az ifju ohajtását.

György nem tudott szólni, csak né-
 zett-nézett bele abba a sötét szemekbe
 — mely már az ő nyugalmit egy szem-
 pillantás alatt elnyelte.

Azt mondják, hogy a rokonszen-
 vező lelkeknek felesleges érzelmeket aj-
 kakkal kifejezni — megmondják azt a
 szemek, melyek egy pillantás alatt egy
 szerelmi vallomást zengenek el.

Devojra a delejes tekintet előtt le-
 huuyta szemeit, de még ugys, ha a szm-
 helyakon keresztül érezte Györgynek bü-
 bájos pillantását, mely kicsiny dobogó
 szívéig hatoti, és összes vérét az arczába
 kergette fel.

A megbabonázott férfi öntudatlanul
 állott, a piruló leány előtt.

berrel — rohan a sajtóhoz, szívére öleli a hírlapíró, udvarias ezzel szemben a végkimerülésig, csak-hogy valahogy bele ne kerüljön az ujságba. Naponkint van szerencsénk olyan urakhoz, kik nagy hajlongások közt távoznak s mikor kimennek csak kedvező alkalomra várnak, hogy újból szidhassák azt a sajtót, mely megövtá őket a meghurcolástól.

Ezek azok az okok, melyek akadályoznák a vidéki sajtó egészséges fejlődését és mindaddig javulás nem várható, míg a közönség egyrésze másképpen nem fog a sajtóról gondolkozni. Javulni fog a helyzet, ha a közönség nemcsak *dicséretet* vár a sajtótól, hanem vele együtt munkál a nemes eszmék nagy harcában és nem önös nézőpontokból ítéli meg a sajtót, hanem azzal az *igazságossággal*, mely egyedüli alapja minden észszerű és helyes kritikának.

— **Az osztrák helyzet.** Politikai körökbe tegnap az a hír érkezett Bécsből, hogy a minisztertanács egyáltalán nem találta teljesíthetőnek a németek föltételeit. A helyzet tehát a legkomolyabb; és — mert már elkerülhetetlennek tartják, olyan lépések megtételét, melyek erősen hasonlítanak az alkotmány teljes felfüggesztéséhez, — Bécsben tartanak attól is, hogy ha a kormánynak ez a szándéka nyilvánvalóvá lesz, a eschek és stájerok egyaránt fognak zavargásokat szítani. Ez eshetőségekkel szemben azonban Thun gróf miniszterelnök a legerélyesebb rendszabályok megtételére van elhatározva. Allítólag Thun már ez eshetőség valószínű bekövetkezésére készítette el az összes, a magyar kormánnyal kötendő kiegyezési javaslatokat.

— **Montenegró készülődik.** Cetinijéből eredő minden hivatalos czáfolat dacára Montenegróban tovább folynak a háborús készülődések. Miklós fejedelem nemrégiben katonai tanácskozást tartott dandárpa-

rancsnokaival és magasabb tisztjeivel. Félhivatalosan azt mondják ugyan, hogy a konferencia csak azokkal az eshetőségekkel foglalkozott, amelyek a montenegrói határviillongások következtében beállhatnak, valószínűbb azonban, hogy itt nem annyira a fekete hegyek védelme, hanem inkább a szomszédságnak megtámadása és újabb rablóhadjáratok kerültek szóba.

Az államilag segélyezett debreczeni kereskedelmi akadémia értesítője az 1897—98. tanévről.

A tanintézet fennállásának XL. évében.

Közzéteszi: **Dr. Bayer Ferencz,**
igazgató.

A kitünően vezetett intézet, melynek 1897—98-iki életéről irunk e sorokban már negyven éves. Négy évtized óta neveli az igazi embereket a hazának, a kereskedelemnek, a közjónak. Nemesak tanít, hanem nevel és nevelve tanít igaz magyar embert magyar érzéssel, magyar gondolkodással. Atyai szeretettel párosult szigorúság alapja itt a nevelő oktatásnak éppen azért, akik ezen intézetben sikerrel végeznek, azok az életben realis emberekké válnak, megőrizve az igaz, szép és jó iránt érzett idealizmust, mely a reálpályák gondteljes napjait szelid derűvel vonja be.

Az idei értesítő első lapján dr. Bayer Ferencz igazgató remek beszédét találjuk, melyet ő Felsőge legmagasabb nevénnépén mondott el az ifjuságnak. Telve van a buzdító beszéd nemes elvekkkel, melyek bizonyára utat találtak az ifjuság szívébe. Hazaszeretettel, az édes magyar haza szeretete lángol ki a beszédből s az az ifjuság, mely ezt hallotta, bizonyára megőrzi azon lelkesítő szavakat, melyek dióhéjban elmondják nemzetünk dicsőségét, gyászát és bánatát.

Ugyancsak szép beszéd az, melyet dr. Bayer Ferencz igazgató márczius hó 15 én tartott, mely után dr. Szántó Sámuel tanár olvasott fel a *márcziusi nagy napokról*. Valóságos nemzeti imádság ez a felolvasás, mely gyönyörűen írja le a nemzet életét. Rámutat bölcsőjére, fejlődésére, küzdelmeire, dicsőségére. S elmondva a negyvennyolcas éveket megelőző eseményeket, a szabadságharc nap-

jait, melyeken a földetrazó viharok a szabadságért és ősi jogért küzdöttek, méltatja április 11-ikét, a nagyszerű események betetőzésének emléknapiját. Végül buzdítja az ifjuságot kötelességei teljesítésére, haza és királyszeretetre.

A harmadik ünnepély április 16-ikán folyt le, megünneplésül az 1848. április 11. szentesített törvények emlékeztetésének, mely alkalommal ismét Szántó Sámuel dr. mondott eszmékben gazdag beszédet, oda konkludálván, hogy a nemzet halálját rója le akkor, midőn megünnepli azon napot, mely ötven éves fordulója azon nagy eseménynek, midőn a 48-as törvényeket, melyek a nemzet szívéből szálltak az országgyűlés ajkára, az uralkodó szentesítésével ellátta. Ugyanekkor dr. Bayer Ferencz igazgató szintén tartott egy szép beszédet, melynek minden egyes betűje a hazáját szerető szív ékes és meleg megnyilatkozása.

Megtaláljuk e könyvben az igazgatói jelentést, melyben sok érdekes adatot találunk. A tanulmányi előmenetel általában jó volt s a tanulók ismereteinek bővítése czéljából a növendékek tanáraik vezetésével meglehetősen megtekintették a szerencsi cukorgyárat és a tokaji cognacgyárat. Hasonlóan megnyugtató, hogy a fegyelem és erkölcsi magaviselet csakis két esetben lett áthágva, de a tanári kar nyomban intézkedett, hogy a konkolty tövestől kiirtsa az intézet falai közül.

Az intézet élén felügyelő bizottság áll. Az intézet igazgatója dr. Bayer Ferencz, még az állami ellenőrzést a vallás és közoktatásügyi miniszterium nevében dr. König Gyula miniszteri tanácsos és Szabó Kálmán nagykereskedő a kereskedelemügyi m. kir. miniszter nevében gyakorolja. A tanári kar 14 tagból áll, mindmegannyi tetterős, buzgó, irodalmilag képzett férfiak, kik vállvetett és egyetértő munkássággal teljesítik nemes hivatásukat.

A tanulók száma a következő statisztikában található fel: beiratkozott 125, év végén maradt 119, vallásra nézve rk. 23, gk. 1, ev. ref. 32, ág. ev. 6, izraelita 62 gkeleti 1; magyar 121, 4 idegen nyelvű, debreczeni volt 53, a többi az ország különböző megyéiből. A szülők polgári állását tekintve 34 tanuló atyja a kereskedelmi pályán működik, 38 pedig önálló östermelő, mely szám azt bizonyítja, hogy a reálpályák iránt növekedik

Végre felocsudott György a mámor megmagyarázhatlan nyomása alól, és közelebb lépett, a most már reszkető leányhoz.

Tánna nyult az egyik fehérkéznek mely tehetetlenül pihent a mérő asztal sima lapján.

György tiszteletteljesen megfogta azt és lassan ajkához emelte, míg forró ajaka egy hosszú esőket lehelt reá.

Devojra ijedten kapta vissza kezét és most már haragos pírrel arcán hátrább vonult a bolt egyik sarkába.

Végre Györdy megszóllalt; Kedves kisasszony! bocsáson meg merészségemért, talán illetlen közeledésemért, de Isten a tanum, hogy nem tudom hogy mit cselekszem.

Ezelőtt néhány perczel azzal a szándékkal jöttem ide hogy pálinkát vásároljak gazdaságom részére.

A midőn átléptem a küszöböt, és tekintetem önt feltalálta, elfeledten a napot a világot és bele örültem a kisasszony angyali szépségébe.

Elvesztettem az eszemet, gondolatlanul, mindent a mivel csak bírok és ezt mind nem adhatja vissza semmi csak egy mosoly bibor ajkán, — hogy nem haragszik rám?

Devojra mint egy fenséges szobor

mozdulatlanul állott a szegletben, Györgynek szavai megbénították forró agyának működését, az eddigi rózsás arcából elvágatott a pezsgő piros vér a szív környékére, mely azt megfojtással fenyegette.

Azok az elhangzott édes szavak minden szótagja gyökeret vert a fogékony érzelm termékeny dus talaján, és pillanatok alatt koronás fát növesztett az ég felé.

Devojra szívet elveszett lelkének összes erejével megszerezte a bátor egyszerű ifjut, ki őszintén igazán megmerte neki mondani, hogy szereti.

György aggódva várta a két mosolyt. Devojra, a reá tapadt imádással feltekintettől felháborodva, közelebb jött az ifjuhoz.

Es azt a kezét, melyre az előbb a forró szerelmes esők rá lehetett oda nyujtá Györgynek mig ajkán egy esáros édes mosoly vágatott keresztül.

György szenvedélyesen ragadta magához a nyujtott fehér kaecót és soamtianszor megcsókolta azt, majd így szóllott.

Édes szerelmem, bájos királynőm, uem ösmerjük egymást, nem láttuk egymást sohasem, én jöttem napkeletről, te jöttél napnyugotról, a forró egyenlítő izzó

parázsába feltaláltuk egymást, szívünk forróságtól tüzet fogott és annak láng nyelvei, egy édes végélküli üdvözítő szerelemken született meg.

Majd mindkét kezét megfogá György és azokat alábocsátotta, belenezett mélyebben a rajta nyugvó fekete szempárba.

Szeressük tehát egymást igazán, forrón, örökre! Mondja édes üdvösségem hogy ugy szeret, mint én magát?

Devojra pirosabb lett a reggeli nap bekandikáló sugaránál és halkan suttagá: igen.

Hogy hivnak, kérdé hévvel György a leányt.

Devojra.

Engem pedig Györgynek.

Majd közelebb hajolt a leány arcához és megcsókolta azt.

Isten veled oltárképem, távozzom, holnap este a zsidó temető kapuja előtt várlak.

E szavak után kirohant a boltból, felugrott várakozó lovára és mint a szélvész, elvágatott a halápi pusztára felé.

II.

Devojra halálsápadtan, remegve a kiállott izgalmaiktól, mindaddig ott állott a kimérő asztal mögött, mig atyja, ki a

a kedv. A tanulók közül 93 teljes tandíjat fizetett, a többi kedvezményes volt; a segítő egylettől havi segélyt 13 tanuló kapott.

Az önképzőkört Szántó Sámuel dr. vezette bölcsességgel, tapintattal. A kör működése eredményes volt. Ezenkívül az idegennyelvi szakosztályt is vezetett Labancz Mihály tanár dícséretes eredményel.

Dal- és zenekör is van az akadémiának melynek 71 tagja volt, mely a növendékek zenei tudását és izlését fejlesztette. A tornakör működéséről is érdekes jelentéssel találkozunk, mely már azért is örvendetes, mert csakis edzett, egészséges testben lakhatik egészséges lélek.

Van az akadémiának segítő egylete is, mely sok szegény tanulókat segít iskolai pályáján. Kegyes adakozók évenként gyarapítják ezen áldásos intézményt úgy, hogy az egylet ez idő szerint való vagyona 3983 frt. 32 kr.

Az Értesítő beszámol a kereskedő tanonc iskoláról is, mely hézag pótló intézmény. Ebbe 186 tanuló iratkozott be és mindvégig 168 járt. Ugyancsak volt a kademia kebelében esti szaktanfolyam is, melyre 52 tanuló iratkozott be és 36 jelentkezett vizsgálatra.

Végül statisztikai táblázatokat találunk és a jövő év tudósítót.

Ezekben ismertjük röviden az *Értesítőt*. Ugyanekkor jó lélekkel ajánljuk ezen bölcsen vezetett intézetet a szülők figyelmébe. Itt elvek szerint nevelnek és tanítanak, nem pusztán az elmét képezve, hanem szívét is művelve. Jeles emberek kerültek már ki ezen intézetből és a hálás tanítványok egész raja veszi körül a tanárikart, mely gondnal és szeretettel tanította őket tudásra és nemes elvekre.

Mi szívünkben kívánjuk, hogy a tanárikar fáradozása a jövőben is legyen eredményes s fáradaimaink közepett adjon erőt kitartást az a tudat, hogy a hazának hasznos polgárokat nevelnek.

Ismerteti:

Koncz Ákos.

A miniszter regénye.

Bukarest, július 6.

Szenzációs családi történetről beszél most egész Bukarest. A történet minden egyes részlete olyan érdekes, az egész

pedig olyan szövevényes, akár egy modern regény.

Harminezket évvel ezelőtt történt, hogy — a többek közt — egy rendkívül szeretetreméltó és csinos román ifju is járt a párisi egyetem orvosi fakultására. Ezt a fiatal embert elvitte egy izben egy barátja abba a leánynevelő-intézetbe, a melyben nővére nevelkedett. A román fiatal ember ekkor meglátott egy szép, serdülőkorban levő leányt, a kit nyomban meg is szeretett. A szerelmes ifju ezután gyakrabban talált alkalmat, hogy a leányt láthassa és rövid idő alatt fülig szerelmesek lettek egymásba.

A leány aztán kikerült az intézetből és hazament szüleihez, akik szintén Párisban laktak. Wild-Hulsenberg volt a nevük és angolok voltak. A fiatal ember valamilyen uton-módon megismerkedett a családdal, amelynek aztán gyakori vendége lett. Egyszer, mikor már elég erősen hitte magát a szülők kegyeiben, megkérte a leány kezét, amely lépésével nemesak azt érte el, hogy kosarat kapott, hanem egészen ki is tiltották a házukból.

A leány ezután csak lopva találkozhatott szerelmesével. A fiatalok aztán nem sokára megunták a bujkálást és elhatározták, hogy megszöknek Londonba. Terüket végre is hajtották. A leányt erre kitagadták a szülői.

Londonba érve azonnal megesküdtek. A férj folytatta tanulmányait és igen boldogan éltek; házasságuk másodig évében kis fiuk is született.

A kis jövevénynek azonban nem örülhettek sokáig a szülők, mert egy betegség elragadta tőlük. A lesújtott apa és anya sokáig gyászolták első gyermeküket s csak akkor kezdtek vigasztalódni, mikor a feleség újabb anyai örömöknek nézett elébe.

Történt azonban, hogy az apa esalódott: leányka született. Ez olyan nagyon bántotta őt, hogy néhány hétig igen levert volt. Azután azt mondta feleségének, hogy egy sürgős ügyben Romániába kell utaznia és el is utazott. Vissza sem tért többé.

Az elhagyott feleség, mikor a nagy csapás után magához tért, pénzzé tette mindenét. Genfba utazott, ott leánynevelő-intézetet alapított, a mely rövid idő alatt szépen fölvirágozott.

Kis leányát nagy gondnal nevelte. Mikor tizenhétéveséig elérte Mila-

noba küldte, hogy énekesnővé képezze ki magát.

Gyönyörű szoprán hangja volt a leálynak. A művésznövendék megismerkedett ott egy Monetti nevű építésszel, aki megkérte a kezét. A leány hozzámment. Az anya boldog volt, hogy leányának milyen jó szerencséje van. Ekkortájt Londonból is kapott értesítést, hogy szülei rövid időközben meghaltak és 40.000 frank évjáradékot hagytak neki.

* * *

Monettit 1896-ban Romániába hívták, ahol valami nagyobb építkezés vezetésével bízták meg. Az építész feleségével és háromszendős fiacskájával leutazott Sinaiába, ahol meg is telepedett. Itt megismerkedtek Obedeand ezredes és szenátorral.

Egy délután, mikor Monettiné anyja is Sinajában volt, Obedeand ezredesnek egy névjegyet adott át szolgálja. A névjegyen ez állott:

Mrs. E. W. Essarco.

Az ezredes csodálkozott, mert ő Monettiné anyjának látogatását várta és nem tudta, hogy az asszonynak román neve van.

Mikor az asszony belépett hozzá, első kérdése az volt, hogy van-e még több Essarco nevű család Angliában?

— Nincs, felelte az asszony. Angliában csak egy van, Essarco Konstanstin, az is görög. Ő volt az én férjem.

* * *

Az ezredes egyszer Bukarestben találkozott Monettivel. Magával vitte az Athenaeumba, a képtárba. Ott megmutatott neki többek közt egy csataképet is, amelynek ez volt a címe: „Lovasütökzet Griviczánál.“ Az ezredes észrevette, hogy Monetti a kép egy alakjára szegezi tekintetét. Megkérdezte, hogy tudja-e, kit ábrázol az a kép? A mérnök erre azt felelte, hogy az szakasztott mása egy fotografiának, amelyet ő az anyósánál látott.

— Ki ő különben? — kérdezte Monetti.

— Essarco Konstanstin, volt román miniszter, aki ezt a palotát építtette.

A következő év nyarán ismét találkoztak Monettiék az ezredessel Sinajában, ahol ő csak a nyarat szokta tölteni. Monetti ekkor megmutatta Obedeandnak az említett fényképet. Az ezredes ráismert. Essarco fiatalkori képe volt.

pinzében foglalatzkodott, a boltba be nem lépett.

Atyja megerkezőse után felkapta félben maradt kezimunkáját és futott ki virágos kertjébe, a lombos almafa alá, hol eddig gond nélküli ábrándjait szövé.

A midőn a kis ismerős padra leroskadt, könnyei zágoreső módra megeredtek és sirt nagyon sokáig keservesen.

A sok kesergő könyek elhullása után felcsudolt a lelke a nagy nyomás alól, kedélyvilága felé fényes glóriát alkotott egy megnevezhetlen édes érzelem, mely úgy fáj, mégis olyan jól esik.

Látta ismét az ifjut, ki bátran, őszintén tette meg szerelemvallomását, hallotta annak lágyan zengő szavait, — melynek minden accordja szíve mélyéig hatott.

Erezte saját szívének gyors lüktetését, vérenek heves háborgását, ha arra a csókra gondolt, melyet a szeretett ifju arczára lehelt.

Majd eszébe jutott a szeretett ifjunak utolsó szava, mely őt a zsidó temetőhöz találkára hívja.

Ettől a gondolattól ijedten ugrott fel helyéről, szégyenpir vonása huzódott el magas, finom homlokán.

Ez nem lehet, ez nem történhetik meg, — viaskodott a szív az aggyal.

Végre győzött a szív, a lángoló szerelem.

Devoira elhatározta magában, hogy el megy a találkára.

Másnap este, amikor a falu harangja a takarodót elharangozta, a vallásos zsidó leány szerelmi légyotton várta a keresztény ifjut.

* * *

Halápi György néhány perczezel később ott térdelt Devoira lábainál és földöntuli rajongással ruhája szegélyét csókjaival halmozá el.

Eljöttél üdvösségem, — dadogá szerelemittasan György, — itt vagy velem, az enyém vagy! Köszönöm neked lelkem összes érzelmével, hogy meghallgattad vallomásomat, hogy nekem adtad szerelmedet.

Devoira reszkette, mint a nyárfafelel, hallgatta György észbontó szavait, minden hang, mely György ajkáról füleit megüté, közelebb ragadá az önfeledtség szenvedélyes örvényéhez, melynek tátongó mélységébe beletekinteni ideje sem volt.

György vallomásai, behizelgő szavai mindig hevosebben repültek el a gyakorlati ajkáról és Devoira mindig jobban vesztette el önuralmát, gondolkozó képességét.

Majd György szerelmi részegségének önfeledtségében magához huzta Devoira karesu alakját a pázsitos zöld füre és a korál ajkakra ráarkta a mennyei érzelem legédesebb csókjait.

Devoira öntudatlanul pihent György karjaiban.

Egy hosszú óráig élvezték a szerelmek ezt az édes érzelmet, melyet a toll leírni nem képes.

Az önfeledtség mámorából először Devoira ébredt fel, ki mint egy üldözött özike, mely megsebezve vánszorog a tövisbokrok között, ugrott fel a letaposott fővényről.

Pillanat alatt átgondolta cselekményének veszélyes voltát és felcsigázott lelkületével egy tekintettel belebámult a már megásott örvénybe. Diderege összehuzta keblén az esti szellő által himbálódzó selyem sált és kedvesének ajkára egy hosszú csókot lehelve, nekiindult hazafelé a sötét éjszakának.

György sokáig nézett a távozó leány után, majd ő is talpra ugrott, leverve magáról a rátapadt fűszalakat és fűtörészve felkereste a bokrok között legelésző lovát, felugrott reá és mint a ki dolgát jól végezte, csendes lépésben elezammogott a tanya felé.

(Folyt. köv.)

A mérnök erre elment Bukarestbe és fölkereste a volt minisztert. A parkban találkozott vele és megszólította:

— Essarco Konstantin urhoz van szerencsém?

— Igen.

— Van még egy ilyen nevű ur Romániában?

— Nincs.

A mérnök erre sarkon fordult és otthagya a csodálkozó exminisztert.

Februárban személyesen látogatta meg Monettinét. Essarco hivatkozott leveleire, a melyben megírta neki, hogy félrevezették. A leány azonban megmutatta azt a bizonyos fényképet és az említett leveleket. — Erre aztán megtört Essarco.

— Hát megvallok mindent! Hatalmában adom magamat, tegyen, a mit akar, csináljon botrányt joga van hozzá!

A leánya pedig nyugodtan felelt:

— Én nem kérek semmit. Sem pénzt, sem pártfogást. Boldog vagyok, hogy megismerhettem apámat, akit eddig holtak hittem.

Essarco erre odament hozzá, lehajolt és kezét csókolt neki,

— Én meg büszke vagyok, hogy ilyen leányom van.

A család egészen mostanig titokban tartotta a dolgot. Most, hogy a hűtelen férj már néhány hónapja meghalt, mégis továbbadták ezt a romantikus és érdekes történetet.

Hajdumegye a mult hóban.

— Közigazgatási bizottsági ülés. —

Debreczen, július 12.

A vármegye közigazgatási bizottsága tegnap d. e. tartotta szokásos havi ülését, melyben az egyes hivatalok vezetői számoltak be mult havi működésükről. A gyűlés fontosabb tárgyai közül megemlítjük a következőket:

Az alispáni jelentés első sorban is a b. ujjvárosi *zendülésről* emlékezik meg, melynek okát nem szociális eszmék elterjedésében, hanem a sajtóságot helyi viszonyok alakulása folytán beállott elszegényedésben látja. A zendülésmok nem is volt szociális jellege és a nép most már csendesesen viselkedik.

Jelenti, hogy pénzkézelésnél elkövetett szabálytalanságok miatt több községi hivatalnok ellen folyik fegyelmi vizsgálat.

Végül az alispán az ügyforgalmat mutatja be.

A vármegye főorvosa jelentésében kiemeli, hogy az egészségi viszonyok e hónapban sokkal kedvezőbbek voltak a mult havinál. A legtöbb halálozást heveny gyomor és béllhurut okozta, melyben leginkább gyermekek haltak. Ongyilkosság hat esetben történt. A vármegye területén született 478, halva született 16. Elhalt 333 egyén. A szaporulat 129.

Kir. főmérnök jelentésében az utak jókarban tartásáról szól. A fed és anyagok kihordattak. A műtárgyak építése még nincs megkezdve. Posta és távirtda ellen panasz nem érkezett.

A kir. pénzügyigazgatóság jelentése szerint e hónapban egyenes adóban befolyt 16.283 frt 95 $\frac{1}{2}$ kr. Hátralék 335.426 frt 15 kr. Hadmentességi díjban bejött 183 frt, Hátralék 14.300 frt 49 kr. Fogyasztási adóban és italadóban bejött 25.279 frt 41 kr.

A tanfelügyelő bejelenti, hogy a záróvizsgák a megye területén megtartattak s hogy a mult hóban meglátogatott több iskolát.

Tanügy.

* **A kegyes-tanítórándiek debreczeni algimnáziumának értesítője.** A kegyes tanítórándiek debreczeni algimnáziumának ez évi értesítője, melyet *Cserhalmy József* igazgató tett közzé szintén erről a hazafias törekvésről és kiváló pedagógiai eredményről tanuskodik, mely a nagyérdemű rend minden tanintézményét jellemzi. Az idei értesítőt *Vifka Antal* világi helyettes tanár magvas értekezése nyitja meg, melyet a *Gandershrimi Rosvitha* élete és a műveiről írt. A következő cikkelyek az algimnázium elmúlt tanéveinek történetét és a tananyagot ismertetik. Tájékoztatót találunk még az alapítványokról, ösztöndíjakról a növendékek haladásáról stb. Az elmúlt iskolai évben 190 nyilános és 11 magántanuló volt az intézetben. Növekedés a mult évihez képest 18. A rend és fegyelem ellen nagyobb vétség nem fordult elő, ami azt bizonyítja, hogy a lelkiismeretes igazgató és a tanári kar folytonos örködése megtermi gyümölcsét. Általában az iskolát modern, hazafias irányban vezetik s a kiváló tanerőkből álló tanári kar azon igyekszik, hogy úgy szellemileg, mint lelkileg alapos nevelésben részesítse a gondjaira bízott növendékeket.

Letartóztatott debreczeni ifju.

Budapest, július 11.

Szenzációs letartóztatás történt ma délben a főkapitányságon. A rendőrség elfogott és lecsukott a fővárosi kereskedői körökben nagyon ösmert, fiatal nagykereskedőt, a kinek fél év előtt még a Király-utczában nagy vászon kereskedése volt.

Az előkelő rokonságu és dús gazdag fiatal ember börzespekulációval rövid idő alatt elverte vagyonát; üzletét elhagyta és végre is, hogy segítsen magán, a bűn útjára tévedt sikkasztott. Elsikkasztotta a rája bízott árukat. Az esetről a következő részletes tudósítást közöljük:

Egész Magyarország kereskedői ösmerték *Weisz Salamon* nagykereskedőt, a kinek *Debreczenben* nagy posztógyára és nagy birtoka volt. A mikor meghalt, posztógyárát két idősebbik fiára hagyta. A végrendeletében gondoskodott arról is, hogy többi gyermeke is kárpótolva legyen. Elrendelte, hogy halála után birtokát adják el és a befolyt összeget osszák széjjel még hátralévő három fia és egy leánya között. Kétszázötvenezer forintért vette meg egy szomszédja. A pénzt hűségesen felosztották a testvérek maguk között.

Legifjabb fia az öreg *Weisz Salamon*nak, az akkor még huszonhárom esztendő Frigyes, — a kirel e cikkben szó van — kapott hatvanezer forintot. Ezzel az összeggel lejött Budapestre és a Király-utczában egy nagy vászonkereskedést nyitott. Ez ezelőtt három esztendővel történt. Az üzlet kezdetben meglehetősen jól ment. Később azonban mindig készpénzzel fizető *Weisz Frigyes* börzespekulációra adta magát és kénytelen volt veszteségeit úgy fedezni, hogy bizonyba vett árukat.

Először sorba járta testvéreit, aztán *Debreczenben* lakó rokonait kereste fel. Kapott itt-ott egy kis pénzt, de nem ment sokra így sem. Mert szerencsétlen börzespekulációján kívül más baja is volt: a nagyon is költséges passziók.

A börzespekulációknak és a költséges passzióknak az lett a vége, hogy *Weisz Frigyes* egy szép napon, két hónappal azelőtt esődöt mondott és közvetlenül a esődkimondás után harmadnapra nyomtalanul eltűnt. A dolgot bejelentették a rendőrségnél és a *Koellner* és *Kolin* prágai posztógyáros cég 22,000 frtnyi kárt mondott be. Ennyiért adott

ugyanis *Weisznak* árut, amelyet ő aztán eladott. *Weisz Frigyes*t sehol sem tudták megtalálni a mi természetes is, mert ő ezalatt egy orfeum-énekesnővel bejárta egész Németországot. Járt *Berlinben* *Münchenben*, *Königsbergben* és *Hamburgban*.

Weisz Frigyes pár nappal ezelőtt visszajött kedvesével a magyar fővárosba. Azt hitte, hogy itt senki sem fogja bántani, mert azt gondolta, hogy rokonai kiegyenlítették a dolgot hitelezőivel.

Valaki azonban felismerte és feljelentette a rendőrségnél.

Két napi hasztalan várakozás után a detektívek már azt hitték, hogy megszökött. De csalódtak. *Weisz Frigyes* kedvesével ma reggel tért haza és abban a perczen, midőn a szobájába lépett, a két detektív lépett elébe és a törvény nevében letartóztatottnak jelentette ki.

Weiszot rögtön a kapitányságra kísérték, a hol kihallgatása után letartóztatta. A letartóztatott *Weisz Frigyes* huszonnyolc éves, szőke bajszu, csinos ember. Szomorú vége nagy feltűnést keltett.

Előfizetési felhívás!

A **Debreczeni Ellenőr**, mely huszonöt év óta szolgálja lankadatlan buzgósággal a liberális ügyét és egy pillanatra sem tért le arról az utról, mely az igazi szabadelvűség útja, a jövőben is ezen a megyén halad, mert tudja, hogy csakis a szabadelvű eszmék szeretete teheti nagygyá hazánkat és nemzetünket.

Huszonöt éves mult van a hátunk mögött s az a zászló, melyet huszonöt év előtt felvettünk, most is oly tiszta, mint akkor, midőn azt lapunk megindításakor kibontottuk.

És most, midőn ez új évnyegyedben lapunk tisztelt olvasóközönségét arra kérjük, hogy becsületes munkánkban szellemi és anyagi támogatásban részesítsen, egyben ígérjük, hogy a modern hírlapírás minden szellemi erejével és technikai eszközével arra fogunk törekedni, hogy olvasóink pártolását meghálálhassuk.

Lapunk előfizetési ára a régi marad:

Egy évre . . .	10	frt	—	kr.
Fel „ . . .	5	„	—	„
Negyed évre . . .	2	„	50	„
Egy óra . . .	1	„	25	„

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Ettől”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszáknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószág szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenehetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél
Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon
d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Hivatalos olvasóterem a kollégiumban nyitva
van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

— **A jog- és pénzügyi bizottság július hó 13. napján** azaz szerdán délután fél 4 órakor a városháza nagy tanácstermében ülést tart, melyre a bizottsági tagok pontos és okvetlen megjelenését kéri Vecsey Imre bizottsági elnök. Tárgyak a mult évről lemaradt folyó ügyek, továbbá: a városház keleti szárnyának építése és ezzel felmerülő költségek fedezése. A városnak Szováton levő kisebb ingatlanainak értékesítése. Felügyelő bizottságnak a régi hátralékoknak töröltetése iránt tett jelentései,

— **A debreczeni kamara és a vám-tarifája.** A kereskedelemügyi miniszter tudvalevőleg értekezletet hívott össze, hogy az ország legközvetlenebbül érdekelt szaktekinetelyei és testületei kifejtessék nézetüket a magyar vámtarifára felett. A meghívottak között van a debreczeni kereskedelmi- és iparkamara is, a mely tegnap e tárgyban rendkívüli közgyűlést tartott. A kamara kimondotta, hogy hiven három évvel ezelőtt elfoglalt álláspontjához, ma is az önnálló vámterület híve s a kidolgozott vámtarifát örömmel üdvözöli. A miniszter által összehívott ankétten a kamarát Szabó Kálmán elnök és dr. Király Ferencz titkár fogja képviselni. A közgyűlés határozott utasítást nem adott a küldötteknek.

— **Uj intendáns.** A Magyarország irja: Teljesen megbízható forrásból értesültünk, hogy a belügyminiszteriumban Keglevich István gróffal, a Vigszínház r. t. jelenlegi elnökével folytatott tárgyalások befejezésre jutottak, minek következtében Keglevich István gróf kinevezése a Nemzeti Színház és a Magyar kir. Operaház intendánsává még e hét folyamán közzétételik a Budapesti Közlönyben. Az új intendáns kinevezéséhez bizonyos feltételeket kötött, melyeket a tárgyalások folyamán lényegesen restringált ugyan, de a melyeknek egy részét a belügyminiszter mégis elfogadta.

— **Erdőőri szakiskola.** A földmivelésügyi m. kir. miniszter a m. kir. erdőőri szakiskolák tanulójának felvétele tárgyában értesíti az érdeklődőket, hogy az országos erdőőri szakiskolát október havában szaktanfolyamot nyit s erre részint állami ellátás mellett, részint az illetők költségén több tanulót vesz fel. Pályázhatnak 17 éves korukat betöltött, 35 évnél nem korosabb, ép, egészséges fiatal emberek, kik folyékonyan irnak, olvasnak és a négy alap számvetést turják és jó viseletűek. A saját költségükön ott levők 150 forintot fizetnek, azok pedig, kik államköltségek, azonban csak akkor fizetnek, ha az intézetet a tanfolyam bevégezése előtt ott hagyják, vagy elboesáttatnak. — Az államköltségek folyamódásukat ugyan csak a földmivelésügyi m. kir. miniszter, a fizetők pedig hatóságuk útján terjesztik fel. Bővebb felvilágosítást nyújt Szabó Kálmán városi aljegyző (városház) és Török Gábor (nagyerdő) erdőmester.

— **Eljegyzés.** Pazar Kálmán tasnádszarvadi ev. ref. lelkész tegnap este, folyó hó 12-én jegyet váltott Elek Margit, Elek Lajos főgymnáziumi tanár kedves leányával.

— **A zilahi katonák Debreczenben.** A 3. honvédegyalozezred 4. zászlóalja, — a mely Zilahon állomásozik, Debreczenbe jött, hogy a zászlóaljlegénysége az ezredgyakorlaton résztvegyen.

— **Kántorválasztás.** A debreczeni izr. hitközség képviselő testülete vasárnap ülést tartott, melyen 23 szavazattal Toloczki N. választatott meg.

— **A tiszántuli ev. ref. középiskolai tanáregyesület** ez idei közgyűlését f. évi aug. 26. és 27-én tartja meg Kisujszálláson. Egyik legfontosabb tárgya lesz a gyűlésnek az alapszabályok olyatén módosítása, a mint azt a mult közgyűlésen az egyesület jövője érdekében tett s elfogadott indítványok kívánják. A teljes tárgysorozatot mielőbb közölni fogjuk.

— **A piaristák új főnöke.** Tegnap ült össze Kalmár Ferencz kiérdemesült tartományi rendfőnök elnöklete alatt Budapesten a piaristák kormánytanácsa, hogy teljes ülésében elintézzék a tanári karban eszközözendő változásokat és betöltse ideiglenesen a Frank Ferencz halálával megüresedett rendfőnöki állást. A vidéken lakó kormánytanácsok még tegnapelőtt megérkeztek és a piaristák társházában szállottak meg. Ma azután először is a rendfőnöki állást töltötték be, melyre egyhangulag Magyar Gábor szegedi főgimnáziumi igazgatót választották meg. Magyar Gábor a választást elfogadta és ezzel a magyar kegyesrend legfőbb méltósága két évre be van töltve. Az új főnök egyelőre mint vikárius provinciális fogja kormányozni a rendet; mert a kormánytanács csakis ilyent választhat, rendes tartományi főnököt azonban nem, mert az ilyent hat évről hat évre egyedül a rend nagykaptalani gyűlése választhatja meg. Jogköre azonban épp olyan lesz, mint a rendes tartományi főnöké; elnevezése pedig csakis azért különbözik a rendes tartományi főnökétől, mert megválasztása nem hat évre, hanem csak a legközelebbi nagykaptalani gyűlésig tart.

— **Temetés.** Margittay Sándor III. kerületi rendőrkapitányt ma délután temették el tisztviselőtársai és nagyszámú közönség részvétele mellett. A ravatalt tömérdek koszoru borította. Többek között ott volt a rendőrség tisztviselőkarának is igen diszen koszoruja. A rendőrtisztviselők Boczkó Sámuel főkapitány vezetése mellett tesületileg vettek részt a temetésen.

— **Az ev. ref. egyház gazdasági bizottsága** ma d. u. három órakor Somogyi Pál elnöklete alatt ülést tartott, melyen fontos egyházi ügyeket intéztek el.

— **Leltározás a III. ker. kapitányságnál.** Az elhunyt Margittay Sándor rendőrkapitány hivatalában tegnap ment végbe a leltározás. A leltározásnál jelen voltak a főkapitányság részéről Boczkó Sámuel főkapitány, Mile Pál gyakornok, a hivatal részéről Tóth Sándor r.-fogalmazó, a család megbizásából Oláh Károly tanácsnok, az elhunyt nejeinek közeli rokona s az elhunyt fia. A bizottság az ügyiratokról, pénzről s más tárgyakról jegyzőkönyvet vett fel, az elhunyt tulajdonát átadták a család megbizottainak, míg az ügydarabokat s pénzt Tóth Sándor rendőrfogalmazó vette át az új kapitány kinevezéséig.

— **Nyári mulatság.** A hajdumegyeli „Vereskereszt egyesület” — dorogi fiókja e hó 17-én zártkörű táncvigalmat rendez a Novella vendégfogadó tánctermében, melyre Debreczenből is többen ígérték kijövetelüket.

— **Népünnepély.** A debreczeni dal-egyesület, mint említettük, július 31-ikén nagyszabású népünnepélyt rendez a nagyerdőben. A rendező bizottság e dologban ma délután ülésezik. A népünnepély programját igen leleményes módon állítják össze és így a siker nem maradhat el.

— **Gyanus eset.** Tegnap este 9 órakor egy rendőr a Csiesogónál egy eszméletlenül fekvő embert talált. Figyelmesebben megnézte a földön fekvő embert, látta, hogy körülötte nagy vértócsa van. A esetet nyomban bejelentette a központi rend-

őrnél, honnan az őrjárat a helyszínére ment. Az eszméletlenül fekvő ember körül álldogálókól megtudták, hogy Tömösvári József taligás. Ertesítették a közelben lakó testvérét, ki lakására vitette s elhivatta dr. Balkányi Ede ker. orvost. Az orvos oly súlyos sérüléseket konstataált Tömösvárin, hogy még az éjjel a közkórházba szállíttatta. A rendőrség hivatalos jelentést nem vett fel s az I. ker. kapitányság a sérült testvérenek panaszára indította meg a nyomozást. Mi történt Tömösvárral, azt még megállapítani nem tudták. Annyi adatnak már birtokában vannak, hogy a tettes László József taligás, de miért, mi okból sebesítette meg több helyen oly súlyosan Tömösvárit még nem tudható. A kapitányság intézkedett László József letartóztatása iránt s egyik kiküldötte a délelött folyamán a közkórházba ment, hogy Tömösvárit, ha eszméletnél van, kihallgassa.

— **A vetélytársak.** Krózsér János Spiesz András mi legények a régi nótár fújták. Egy lányba voltak szerelmesek mind a ketten. Mindegyik azt hitte a másiktól, hogy kevésbé imádja azt a földreszállott angyalt és hogy ő — a kiválasztott. A szerencsés leányzó, a kinek ily két elszánt udvarlója akadt: nem adott határozott feleletet egyiknek sem, hanem játszott velük mint a czicza az egérrel. Természetes, hogy a két legény között halálos gyűlölség támadt, úgy, hogy vasvilla szemekkel méregették egymást, ha véletlenségből találkoztak. Így tartott ez egy darab ideig, mikor végre egy Krózsér, mint Spiesz, megelégelték a folytonos vetélykedést és azt kívánta az egyik a másiktól, hogy mondjon le szerelméről. — A másik szerepére egyik sem akart vállalkozni, így hát a heyes verű Spiesz Andrásban megérelődött az az eszme, hogy boldogságának gátját elteszi láb alól. — Még csak az alkalom hiányzott. Ez is elérkezett tegnapelőtt estefelé, midőn a két vetélytárs a mezőről hazafelé ballagott. Spiesz ismét kérlelte Krózsért, hogy ne álljon üdvének útjában: de eredménytelenül, mert a hetyke legény félvállról visszautasító feleletet adott. Erre aztán kitört Spiesz Andrásból a rég elfojtott düh: szidalmazni kezdte egykori barátját, majd midőn látta, hogy Krózsér reá sem hederítve, tovább megy: eszmaszarából kirántotta forgópisztolyát és vetélytársára sütötte. Krózsér rögtön összeesett, míg Spiesz látva tettét, futásnak eredt. A sebesült fájdalmas jajgatására többen hozzá siettek és egy rögtönzött hordágyon haza szállították. — A lövöldöző Spiesz András elfogták.

— **Vidám versek** ezim-mel, Sziréntől, — mint irtuk — könyv jelen meg, mely már nyomás alatt van és pár hét múlva igen diszes kiállításban kerül ki a sajtó alól. Fölkérjük az irodalom barátait, hogy Szirént könyvének kiadásában púrtoíja. Az előfizetési pénzek a Csokonai nyomdába küldendők.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti távirata. —

Szerenád a királynak.

Lőcse, július 12. A főispán ma arról értesítette a lőcsei dalegyesületet, hogy azon kérésüket, hogy a királyok Lőcsén időzése alatt szerenádöt adhassanak — a király teljesítette, illetőleg megengedte.

Fogaras ünnepe.

Fogaras, július 12. A József Ágost fhg. védnöksége alatti hadastyán egyesület ma zászló szentelést tartott, — zászlóanyát, Augusztá főhercegnőt Pálffy Gizella grófnő képviselte. Az avató beszédet Gidófalvi nagyprépost tartotta meg. Az ünnepélyt szép lakoma fejezte be.

Csendörök a kolostorban.

Hrabócz, július 12. Az alsó hrabócezi (Zemplén) községi pénztár kirablóját Matejesik József rettegett haramiát a sztropkói Ferencz-rendiek kolostorában elfogták. A csendörök, akik a rablásért eleve Matejesiket gyanúsították. Megtudta, hogy Matejesik anyja e kolostorban szakácsné, egyenestő odamentek, ott Matejesiket megtalálták és elfogták. Matejesik a rablást bevallotta, de hogy hova tette a pénzt, azt semmi áron nem akarja megmondani.

A háboru.**Békétárgyalások.**

Londn, július 11.

A Dayl Telegraph tudósítója jelenti Madridból tegnaptól: A legjobb forrásból arról értesülünk, hogy e hó 5-ike óta megkezdődtek a békétárgyalások, a melyek máris jelentékeny eredményre vezettek és nemsokára mindkét részről leendő hivatalos aktusban fogják elérni tetőpontjukat.

Washington, július 11.

Irányadó helyről kijelentik, hogy Mac Kinley elnök csak Sanjago de Kuba föltétlen átadását fogja elfogadni.

Madrid, július 10.

A Correa és a Correspondenzia annak az óhajtnak ad kifejezést, hogy fejezzék be a háborut, a katonai lapok azonban heves cikkeket közölnek mindenféle békejavaslat ellen. A Heraldo kérde, hogy otthagyhadják-e Kubát, a hol a hadsereg és az önkéntesek el vannak szánva a küzdelemre. Havannai távirat jelenti, hogy Sanjago de Kuba lakosai, noha a vízvezeték el van vágva, elegendő vizet nyernek a víztartókból és érlelmi szerekben sem szenvednek hiányt.

Madrid, július 10.

A mint a Fabra-ügynökség jelenti, a nyomán eddig semmiféle határozatot sem hozott a békétárgyalások megkezdése tekintetében. Ha elérkezettnek fogja látni az időt, ezt a kérdést a régens-királyné elé fogja terjeszteni,

Madrid, július 10.

A minisztertanácsban felolvasták Blanco tábornagy táviratát, a melyben felsorolja az eszközöket, a melyek a spanyolok az amerikaiak ellen való további ellenállás céljából rendelkezésére állanak. A Fabra-ügynökség képviselőjének kérdésére a miniszterek formálisan kijelentették, hogy a minisztertanács nem foglalkozott a béke kérdéseivel: a kormány tanácskozásainak főtárgya a háboru.

Köln, július 11.

A Köln. Ztg.-nak jelenti Madridból, hogy a békepárt hívei egyre szaporodnak. A nagyhatalmak is azt tolmácsolják, hogy a spanyolok kössenek békét, A kormány hajlandó fegyver szünetet kérni, mely alatt a békétárgyalásokat meg lehet indítani. Ezek eredménye kizárólag az amerikai feltételeitől fog függni.

Sanjago de Kuba bombázása.

Washington, július 10.

A hadügyminiszterium ma értesítést kapott, hogy Sanjago de Kuba bombázása megkezdődött.

A kis pösze.

Mielőtt komolyan szerelmes lettem, össze-vissza csapongott az én begyem is, mint annyi másé.

De mikor kenyértörésre került volna a deleg, mindig akadt valami kifogásom, hogy az ideálot elhagyjam.

Egy hölgybe már nagyon bele gaba-jodtam és már kicsinhija, hogy meg nem mondtam a mamának, de volt neki egy egyetlen heted szülött vásott fiu testvére, aki az utolsó öt darab szivaromat kimarkolta a zsebemből, mikor utána kaptam, akkor még ő fürmedt reám hogy: Mit akar, ez jó lesz a papának.

Miután sem a mama, sem az ideálot nem szólt reá erre a cukorban és narancsban óriási pumper kölyökre, sőt mosolyogtak rajta, kimaradtam a háztól, úgy gondolkozván, hogy tán bolond leszek szivarral el-tartani az ipamat.

Egy másik ideálot azért hagytam el, mert ha turós laskát evett, egy-két szál mindig kilógott a szájából.

A harmadik, mikor már bizalmasabb viszonyban voltunk, a legnagyobb könyörgésemre se jött volna a lugasba sétálni addig, míg három pohár uborka levét meg nem ivott.

A negyedik lekváros-kenyérrel ette a savanyu fontos almát.

Az ötödik minden nem használt kisebb öltözék darabjait az ágyba dugta, amelyben azonkívül egy anya macska és négy kis czicza tanyázott.

A hatodik disznó üléskor a pörzsölésnél levágta a disznó fülét, amelyre — ha kocsonyává alakul — magam is számítottam és nyomban megsózva megette.

És így tovább mindegyikben volt valami, amiből láttam, hogy a bálokön és más mulatságokon tapasztalt magaviselete csak mesterkélvt valami volt s láttam, hogy borzasztó sok dolgom lesz még vele ha késégem lesz, hogy ne villával egye a kenyeret és ujjával a spenotot.

Végre akadtam egy szőke szépségre, a ki csakugyan nagyon megtetszett, csinos, takaros, kedves, hamis, művelt, előkelő, jó izlésű hölgy volt, a mit később különösen elárult azzal, hogy nem akart a feleségemmé lenni.

Ennek az angyali teremtsének egyetlen egy hibája volt, hogy borzasztóan pösze volt és nagyon selypített, az „sz” és „s” betűt sehogysem tudta kimondani.

Mikor a zongoránál ült, én pedig mellette és elkezdte énekelni

„Szeretlek Roxselanom!”

sokszor ijedten ugrottam fel, azt hittem a sziszegéséről, hogy egy anyalud akar bele csipni a pantallómba.

De mikor ő kérdezte, hogy miért ug-rálok?

Olvadékony hangon rebegtem, hogy bájos éneke úgy villanyozza idegzetemet, hogy nem tudok ülve maradni.

Végre feltettem magamban, hogy most már nem várok és kitörök, megkérem a kezét és ő ki is mondta a boldogító igent.

Ezt elhamarkodtam, mert később jutott eszembe, hogy vajjon a selypítést meg fogom-e szokni, miért is utólagos próbát eszközöltem és ez volt végzetem.

Fehrtam egy papírra, hogy:

Mit sütsz kis szücs, nyers sós hust sütsz kis szücs.

És átadtam, hogy édesem olvassa ezt el hangosan. Ő ebben célzatosságot látva, visszavonta az igent és mint neveletlen, gombóba fráternek ki adta az utat.

Azután hiába volt a kérés, a magyarázás, az epekedés, mindig eltagadták magukat, ha látogatást akartam tenni, megírtam tehát utolsó levellem ekképen:

Szeretett Szirénem!

Szigony! szivemben szigorú szavad, szerelmem szomorú szánandón szendereg szium szerűjén, száraz szegfű szellemem szenvedélye.

Szemeim, szőke szempilláid szórumát szenvedik, szeptember szele szilajkodik szénaboglyás szivemen.

Szánandó sziget szobám; szerencsétlen szilvafája Szilárdod. Száz szót szűken szabva szoríthatnál számomra.

Szerdán szekeren szelelek Szegszárdra, szédülök, szeszt szivok Széchenyi-utezában.

Szuszom szélnek szórom szótlanságon, számítok szende szivességedre, személyvonaton szabad szakaszt szólítok, szórakozásra számíthatok.

Szörnyű szánalmas szélmalom szellemem szertára, szükséges szived szerelme Szerénám.

Sziszegő szörnyetegek szülessenek szőnyegeden, szivtelen szilárdságod szerint.

Szemfedőszakadásig szerető

Szegedi Szilárdod

szederfa-szemlélsz Szikszón.

Erre a levelmemre az én egyetlen ideálot csak annyit válaszolt:

Pimasz pór!

Puszimat pofon pótolja pampuska pofádon. Pá!

J . . ő.

Irodalom és művészet.

Vidám Versek. A jövő héten jelen meg a Szirén könyve, a Vidám versek. A mikor az emberek arcát gondok varázsolják csakugyan szüksége van a vigasz-nára. Szirén pezsgő versei pedig a legszomorubb kedélyt is felvillanyozzák pattogó ötleteivel. A könyv megrendelhető a Csonkoni társaság könyvnomdájában.

CSARNOK.**Föltámadás.**

Regény.

45.

— Irta: Uriel. —

(Folytatás.)

XXV.

A temetést Zsiga doktor rendezi, a ki tetőtől talpig feketébe öltözött.

A mama egész életében összesen sem sirt annyit, mint a temetés délutánján. Megátkozta a sorsot, ellenben hálát rebeg Istennek, hogy jó embereket teremt, mint Zsiga doktor és Bendey, a kik a derék, hű barátok mintaképei. Abay leghívebb barátjai a Kondor család gyászában osztoznak. Zsiga doktor egy külvárosi temetkezési intézetet bizott meg a végtisztesség rendezésével. A külső dob-utcai asztalosok intézete ez, mely leszállított áron temet el minden olyan jóra való embert, aki meghal s ez által illő hasznot hajt a derék intézetnek. A temetkezési intézet nagyon nehéz üzlet, mert nincsenek rendes kuncsattjai; mivel a ki egyszer meghal, akár milyen kitűnően szolgálja is ki a a derék temetkezési intézet, nem ébred föl újra, hogy ismét eltemessék.

Bendey Pál, hirtelen rosszullete miatt, ugyan nem jöhet el a temetésre, de levelében kijelenti, hogy a gyászshir megdöb-bentő hatást gyakorolt rá; hallotta ugyan fülhegygyel, hogy a páratlan kedves kis-asszony beteg, de nem hitte, hogy baja olyan komoly. Sajnálja, hogy a kinek alkalmat lett volna, nem magyarázta meg ezt neki; de mégis menthető ez a hanyagság, mert ily komoly dolgot ki tété-

lezett volna föl egy bohó pipiskéről. Gyászba borult lelke őszinte részvétét remek koszorúval fejezi ki. Ellának néznie kell, hogy a „sokvirágu rózsá”-val és „Bourbon változmány”-nyal ékesített zöld levelekből fűzött koszorút mint csudálják édes anyja és nővérei s mennyire dicsérik Bendey jó szívét. Széles kék selyem-szalagra, arany betűkkel van írva: „A „viszontlátásig, óh bájos leány! Bendey Pál.” A házmesterné legalább is nyolezvan forintra becsüli ezt a szalagot s azt mondja, ha az özvegy asszonynak esze van, nem temeti el a leányával a földbe a drága selymet, hanem beteszi a zalogházba.

Ilka már ravatalon fekszik. Feje ott ott pihen a fehér vánkoson, melyen eszdes éjszakákon annyi boldog álmat szőtt a szerelemről, a jövő életéről, a mit oly tüneményes szépnek fest ki egy fiatal, szerelmes leány rajongó képzelete. Az utolsó sóhajlás féltve őrzött titkot fedett föl a mama előtt.

— Szerettem Bendey Pált.

A mama csak most látta milyen jó okos leány volt ez az Ilka. Szerelmes volt és mégis férjhez akart menni Lukács urhoz.

A temetés előtt összegyűlt a gyászoló család abban a szobában, a hol együtt annyi boldog napot éltek át. Minden egyes butordarab Ilkára emlékeztet. Zizi százszor megcsókolja a varrógépet, melyen Ilka dolgozott. Ott a kép is, a mivel egy hét előtt Lukács ur lepte meg a boldogultat nevenapja alkalmából. Az ágya fölött függ egy olajfestmény, rajta repkénynyel benőtt oszlop mellett Mária, az élében tartja a gyermek Jézust. Az oszlop talapzatán vörös papagály ül, a melyre a kisdéd Jézus visszatekint.

Lukács ur mindent elkövet, hogy részvétének minél világosabb kifejezését adja. Elmondja mindenkinek, hogy öt nap óta nem aludt, sőt nem is evett. Mikor Ilka meghalt, annyira el volt keseredve, hogy megvette Schopenhauer egyik bölcsészeti munkáját, melyben a német nagy bölcsész oly remekül értekezik a halálról. A bánatos legény mindennel tisztába szeret jönni a világon s tudni akarja ki és mi legyen az a halál, mely ugyszólván orra elől kapta el azt a szép teremtest.

Délután négy órakor viszik le az udvarra az egyszerű, fekete koporsót, melyet néhány koszorú ékesít.

Az idő nedves. A sarkig kinyitott kapun besir a ködnevelő őszi szél. Az utcáról közönyös arezczal bámulnak be az emberek. Benn a házban az emeleti folyosókon is megjelennek a dohos szobák lakói, asszonyok és leányok gyűrött ruhában, borzos hajjal, sápadt areczukon a kíváncsiság kifejezése. Szinte örömet éreznek, hogy abban a kaszárnyaszerű épületben végre valahára kerül valami látványosság. Csak akkor huzódoznak el az ablakok a folyosók vaskorlátai mögöl, mikor alulról éles sikoltás tör fel.

Az anya sikoltása.

Az a fájdalom, mely átrezeg hangján, pillanatra minden szívet megrezsent. Még a házmesterné is megcsóválja a fejét és egy könyesepp osordul alá szeméből; de nem törli le, hanem odaáll az emberek közé hadd lássa mindenki a könyvet, mely az ő jó szívéből fakadt.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Utmutatás a szőlómoly (Cochylis ambigua) és szőlőlincza (Tortrix pilleriana) irtására.

Ugy a régi, mint a most már rendes termést adó újabb telepítésű szőlőkben, lenyenek azok hegyiek vagy homokiak, utóbbi

három év óta aggasztó módon szaporodik a szőlómoly (Cochylis ambigua) és egyes helyeken hozzá csatlakozik már — bár az idő szerint még szórványosan — a szőlőlincza (Tortrix pilleriana). Eme két rovar kártételeinek meggátolására szolgáló védekezés-módok ismertetése előtt lássuk előbb röviden e két állat életmódját.

I. A szőlómoly évente kétszer szokott mutalkozni. Az első nemzedék hernyói május elejétől körülbelül június utolsó harmadáig találhatók, a mikor kezdetben a fürt apró bimbóit, később a nyíló virágzatot, majd az apró kötődött bogycákat pusztítják. E hernyó eleinte igen parányi és zöldes színű, később szennyes-rózsás vagy ibolyás-szürkés, legtöbbször azonban szennyes-zöldes, de feje és az utána következő első testiz feketés-barna; teljesen felnőtt korában 8—10 milliméter hosszú. E hernyót a fürtön sohasem lehet szabadon látni, mert a míg egész kicsi (1 milliméter hosszú), addig belefurakodik a bimbókba, miközben azokat finom pókszállakkal összekötögeti, később pedig részint az elragott virágokból, részint azok elváló hulladékaiból ugyancsak a szájából eregető pókszállakkal a fürt gerezdei között hosszukás fészket készít, a melynek belsejét kibéleli. E fészkekben tartózkodik és innen indul ki, hogy kártételeit folytassa. — Egy hernyó készíthet azonban egymásután több fészket is; innen van, hogy az ember abból egy fürtön 4—6-ot is talál, de hernyót csak egyben.

Június végén teljesen kifejlődött és vagy az eddigi fészkekben, vagy inkább a karón és szőlőtöke alkalmas repedésében, de nem ritkán a szőlő kötözésére használt anyagban (szalma, guzsbaacsavart fűzvevesszők, sás vagy raffia között) készített külön burokban bebábozódik. Bábja csak mintegy 6 milliméter hosszú és világosbarna.

Két hét múlva és pedig június végén szórványosan, július elején tömegesen kikél e bábból a szőlómoly, mely valamivel nagyobb és természetesebb a ruhamolynál, mert 7—9 milliméter hosszú és kiterjesztett szárnyával 13—15 milliméter széles. Ezen molyra könnyen rá lehet ismerni arról, hogy hátán, ha szárnyait háztető formájára összeszűri, a felső szárnyain nyereg alakú és kávésbarna színű harántsváv húzódik; a felső szárnyak hegyén a nyereg alakú rajzhoz hasonló színű pont van.

A moly a nappal legnagyobb részét a levelek alsó felére húzódva tölti, csak este röpködik, miközben pázrik és vagy a már félig kifejlődött bogycákra vagy azok nyeleire egyet-egyet, összesen mintegy 30—40 petét tojik. F pete fehéres és szabad szemmel nem igen vehető észre.

(Folyt. köv.)

* Az aratás H.-Dorogon. Levelezőnk írja: Határunkon a múlt hó végén kezdődött meg az aratás. A munkálatot az e hó elejével beállott esőzés miatt néhány napra be kellett szüntetnünk. Vetéseink, — ugy az ősziak, — mint a tavasziak, — melyek a havatlan száraz tél miatt a tavasz kezdetén ritkaságuk- és silányságukkal csaknem kétségbe ejtettek, — a kedvező áprilisi és májusi időjárás folytán a legszebb reményekre nyújtanak kilátást. Elemi csapásoktól e mai napig megkímélt határunkon ugyanis a teljes gabona kalászok általában jó, — sőt egyelőre jól munkált s kellően trágyázott földeken bőtermést mutatnak s a gazda közönség a legszebb és legjobb reményekkel aratgatja vetéseit.

Egyéb veteményeink is jelesen: a tengeri, dohány, krumpli az áldásos és

kedvező időjárás folytán a legjobb ter, másre nyújtanak ez idő szerint kilátást töltik meg édes reményekkel a hiven fáradező munkás kebelét.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. július hó 12-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4% —	120.75	121.25
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2% —	120.—	121.—
„ koronajárdék 4% —	99.—	99.50
„ regále vált. köt. 4 1/2% —	100.50	101.25
Osztrák aranyjárdék 4% —	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4 1/2% —	101.70	102.10
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	139.75	140.75

Részvények:

Magyar hitelbank részvény —	392.25	392.75
Osztrák hitelbank részvény —	358.30	358.50
Magyaripar- és keresk. bank. r.	102.75	103.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 4%-os sorsj.	122.—	123.—
„ 3%-os —	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.25	121.25
Magyar vörös keresztorsjegy	10.50	11.—
Osztrák „ —	20.—	20.75
Olasz „ —	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy — —	6.75	7.—
Jó-sziv „ — —	4.10	4.50

Pénznemek:

Cs. és kir. arany — — —	5.63	5.71
20 márkás arany — — —	11.77	11.81
20 frankos arany — — —	9.51	9.55
1 Sovereigns — — —	11.98	12.02

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. július 11-én.

Buzaüzletben ma nem történt lényeges változás. A kínálat gyöngye volt nyomott hangulat mellett. A bevásárláson csak néhány malom vett részt. Eladatott 6000 mm. nagyob áron, amelyekért a tegnapi árakat csak nagy nehezen lehetett elérni.

Rozsban ma nem történt eladás.

Tengeriben elkelt néhány kisebb tétel 10 krral olcsóbb áron.

Zabban elkelt néhány kocsirakomány szilárd irányzat mellett és készlethiány miatt 10 krral drágább áron.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.85 forinton, 200 mm. 77 k. 13.80 forinton, 500 mm. 76 k. 13 forinton, 100 mm. 75 k. 13.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat eszndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	8.65 — 8.58
„ júniusra	— — — —
Rozs szeptemberre	6.74 — 6.76
Tengeri máj.—jul.-ra	5.09 — 5.10
Zab szeptemberre	5.62 — 5.64

Délután 4 órakor zárlat:

Buza júniusra	— — — —
„ őszre	8.63 — 8.65
Rozs szeptem.	6.65 — 6.67
Zab	5.58 — 5.60
Tengeri máj.—jun.	5.12 — 5.13
Repeze augusztusra	12.25 — 12.30

SZERKESZTŐI ÜZENET.

K. J. H.-Dorog. A piaristáknál nem lesz V. gimnázium, de valószínűleg lesz egy tanfolyam, a melyben az V. gimnáziumnak megfelelő tantárgyakat tanítanak. Értekezhetni Kohányi Gyula debreczeni lapszerkesztőnél.

F. B. H.-Dorog. Szives tudósításait köszönettel vettük. További becses leveleit kérjük.

Aratási tudósítások. Tisztelt levelezőinket felkérjük, hogy tudósítsanak bennünket minél előbb az aratási eredményekről. Lehetőleg arra a kérdésre kérünk feleletet, hogy hány holdnyi területen milyen minőségű és mennyi mennyiségű buza termett?

Kiadó és laptulajdonos:
Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**
Főmunkatárs: **Ujlaki Antal**

Menetrend.

I. Debreczeni országos vásár alkalmával:

(az ugynevezett fővásár vasárnapi és hétfői napján)

a) Debreczen — püspökladányi vonal.

1778 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonal 1723 I. II. III. o.
146	ind. Püspök-Ladány érk.	128
203	Kaba	108
223	Szoboszló	124
234	Vérvolgy 104. sz. őrház	1231
241	Ebes	1224
250	Ondód 107. sz. őrház	1214
303	évk. Debreczen ind.	1200

b) Debreczen — szerencsi vonal.

4667 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4670 sz. vonat I. II. III. o.
719	ind. Hadház érk.	308
737	Alsó-Józsakert 117. számú őrház	340
755	évk. Debreczen ind.	330

II. Nyiregyházi országos vásár napján

4668 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4669 sz. vonat I. II. III. o.
524	ind. Debreczen érk.	307
614	Alsó-Józsakert 117. számú őrház	550
634	Hadház	533
643	Téglás	519
706	Ujfehértó	456
731	Császárszállás m. r. h.	426
731	évk. Nyiregyháza ind.	414

III. Szatmári országos vásár napján:

1779 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	1774 sz. vonat I. II. III. o.
656	ind. Királyháza érk.	702
720	Fekete-Ardó	633
733	Nevetlenfalú 98. sz. őrház	623
741	Halmi	622
800	Mikola	530
823	évk. Szatmár ind.	513

IV. Munkácsi országos vásár napján:

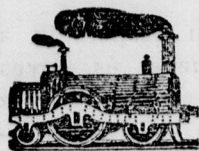
470 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások
506	ind. Csap
608	Eszény 225. sz. őrház
626	Bátyu
643	Barkasó 278. sz. őrház
656	Sztrabicsó-Gorond
717	évk. Munkács

V. Derecskei országos vásár napján:

Vegyes vonat 4515 4517 I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonat 4516 4518 I. II. III. o.
850	420 ind. Derecske érk.	704 254
910	440 évk. Sáránd ind.	645 234

Megjegyzések.

1. Az állomások neveitől balra fekvő idők felülről lefelé, a jobbra fekvő idők pedig alulról felfelé olvasandók
2. A vonatok közlekedési ideje a közép-európai idő szerint van kitüntetve.
3. Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a perozok aláhúzásával van megjelölve.
4. X = Feltételes megállás.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. május hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul	Vonat	Érkezik
P-Ladány* - - - 12.— déli	Vegyesvonat	1.28 délután
P-Ladány - - - 3.37 délután	Tv. sz. sz.	6.11 délután
P-Ladány - - - 8.15 este	Személyvonat	9.45 este
Budapest - - - 9.01 reggel	Gyorsvonat	1.54 délután
Budapest - - - 12.36 délután	Személyvonat	8.10 este
Budapest - - - 10.27 este	Személyvonat	6.35 reggel

Debreczen—M.-Sziget

Szatmár - - - 5.22 reggel	Személyvonat	1.— délután
M.-Sziget - - - 3.— reggel	Személyvonat	9.45 délelőtt
M.-Sziget - - - 8.56 délután	Személyvonat	10.40 este
M.-Sziget - - - 6.59 délután	Gyorsvonat	11.40 este
M.-Sziget - - - 6.55 este	Tv. sz. sz.	7.— reggel

Debreczen—Szerencs

Szerencs - - - 8.25 reggel	Személyvonat	11.26 délelőtt
Szerencs - - - 4.02 délután	Személyvonat	7.06 délután
Szerencs - - - 7.05 este	Személyvonat	9.55 este

Debreczen—Füzes Abony

Füzes-Abony - - - 4.42 reggel	Vegyesvonat	18.24 délelőtt
Füzes-Abony** 4.16 délután	Vegyesvonat	8.00 délután

Debreczen—Nagy-Léta—Vértés

N.-Léta—Vértés 8.35 reggel	Vegyesvonat	10.46 délelőtt
N.-Léta—Vértés 4.21 délután	Vegyesvonat	6.24 délután

Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök

B.-Szt-Mihály 5.28 reggel	Vegyesvonat	8.58 reggel
B.-Szt-Mihály 4.06 délután	Vegyesvonat	7.02 délután

* Minden kedden
** Csak Tisza-Füredig.

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két	Egy
	lovas	
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	8	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	20
Háromnegyed órára	60	40
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órára túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város szompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőeknél (valláskülönbőség nélkül), ha a vég- űszesség a templomban történik	2	1 40
A temetőbe ki és vissza	1 20	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	60	40
A színházba menet	80	60
A színházból jövet	50	30
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi tászkával	80	60
Éjjeli menet vagy jövet kézi tászkával	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab mátha után 10 kr. jár.		
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszgyár, kertészeti egyeslet és gözmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyterdei fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külső barom- és lövésártérre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	80
Minden következő órára	40	30
A katonai laktanyához és katonai kórházhoz me- net vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítanak.

ELADÓ HOMOKI FAJBOROK.

Csanak János ujfehértói homokszőlő-telepének 1897. évi termése kisebb mennyiségekben is — legalább 100 liter vételnél — a következő árak mellett eladásra kerül:

Olasz rizling	literenként	30 kr.
Ezerjó	"	30 "
Carbenet (vörös)	"	28 "
Oporto (vörös)	"	25 "
Mézes fehér	"	25 "
Kövidinka	"	25 "
Kadarka	"	24 "
Kadarka (schiller)	"	22 "
Fehérgyöngy	"	20 "

684-3-1

A borok helyben a sétaterti pinczékben vannak elhelyezve, hol a venni szándékozók a borok minőségéről meggyőződést szerezhetnek.

Csődalatti árverés.

A néhai **Mocsary Lajos** hagyatéki csődtömegéhez tartozó, még nem értékesített bolti árucikkek

porcellán- és üveg-neműek és képráma-léczek

folyó hó 13-án délután 2 órakor

kezdetét veendő, a Bika szállóval szemben levő, Mocsary-féle üzlethelyiség udvarán tartandó nyilvános árverésen, a csődválasztmány határozata folytán, a beesár mint kikiáltási ár mellett a legtöbbet ígérőknek el fognak adatni; — ugyanekkor elárvereztetnek a csődtömeg tulajdonát tevő

bolti felszerelési cikkek

állványok, áruasztalok stb. s a beesáron felül legtöbbet ígérőknek fognak eladatni.

E bolti felszerelési cikkek egészen jó karban vannak, könnyen szét-szedhetők s különösen porcellán, rőfös vagy vaskereskedés berendezésére lennének alkalmasak.

682-1-1

Csődtömeggondnok.